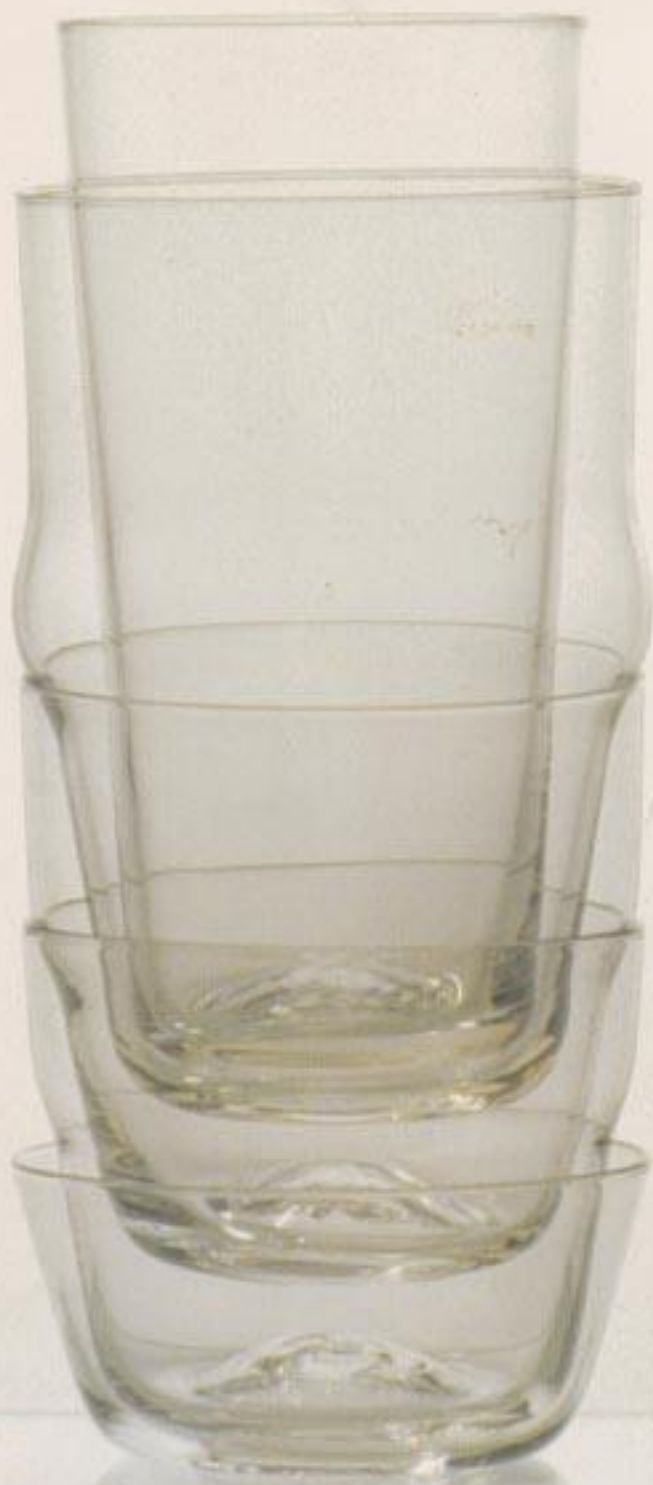

VERENIGING VAN VRIENDEN VAN MODERN GLAS

GLAS BULLETIN

1993, 11e JAARGANG NR 3

ACHTERBLIJVENDE SPOREN VAN EEN VOORBIJTREKKEND LEVEN GERY BOUW

Gery Bouw
Babytalk-jukebox,
1994;
105 x 100 x 50 cm;
hout en vlakglas

Het uitgangspunt in het werk van Gery Bouw (Uden, 1957) is het vastleggen van overgangssituaties/passages, iets wat gezien kan worden als sporen. Met dit statement is het beeldend werk van Gery Bouw vastgelegd, maar geenszins verklaard. Voor die verklaring heeft ze echter geen pasklare antwoorden bij de hand. Ze formuleert bedachtzaam, maar beslist. "Ik vond aanvankelijk mijn inspiratie in snelle overgangssituaties zoals de ervaring die ik opdeed door aan een parachute uit een vliegtuig te springen. Maar vooral de situaties die ik op mijn reizen tegenkwam. Het voorbijtrekken van een landschap vanuit een trein, het ondergaan van een land met zijn bewoners en culturen. Het zijn vooral de herinneringen daaraan die ik beeldend verwerk. Een soort sporen van opgedane ervaringen.*

Een reis met de Transsiberië Express in 1991 dwars door Rusland en Siberië leverde een aantal werken op. Dat was de eerste ervaring die aanwijsbaar leidde tot verschillende beelden. In Transsiberië Archief uit 1992 zijn vierkante platen vlakglas boven elkaar bevestigd in een kast. Op iedere plaat ligt een collage die beelden bevat van die reis. "Het verplaatsen, de overgang van de ene naar de andere situatie en van de ene naar de andere plaats, zijn hierin verwerkt. Momenten die me aanspraken, een ontmoeting die me boeide. Een ander werk *Retourtje Chabarovsk* ontstond twee jaar later en symboliseert heel duidelijk dat reizen. De om de glazen buizen gemonteerde losse elementen kunnen verschoven worden. Een ander belangrijk aspect, mijn neiging tot archiveren, komt in het eerste werk beter tot uitdrukking dan in het tweede. Het gaat me er niet om alles te bewa-

ren, maar om de hoogtepunten vast te houden. Datgene wat bewaard wordt, moet een ontwikkeling aangeven."

De aandacht van Gery Bouw ging in de loop der jaren steeds meer uit naar langzaam verlopende overgangprocessen, zoals de tanende macht van een bewind, de ontwikkeling van een volk richting westerse cultuur en het dekolonisatieproces. Die processen werden vastgelegd in beelden als *Machtsblokje I* (1992) en *Machtsblokje II* (1992). Het waren vooral de sporen van oude cultuuraspecten.

Toen haar dochter geboren werd, hield het reizen op en concentreerde ze zich op haar eigen, veel kleinere, leefwereld. De alledaagse dingen dicht bij huis, zoals het opgroeien en de taalontwikkeling van haar kind. Maar ook het verouderings- en vereenzamingsproces. De achterblijvende sporen van een voorbijtrekkend leven. "De vanzelfsprekendheid die in de ontwikkeling van het leven zit, wordt nauwelijks vastgelegd", zegt ze over die omslag in haar werk. In *Babytalk-jukebox* (1994) is de brabbeltaal van haar dochter tussen 11 en 24 maanden vastgelegd. Om de twee weken werden woordjes en zinnestukjes genoteerd en vastgelegd op glazen platen die in een cilindervorm werden gemonteerd. De ontwikkeling van de taal werd ook vastgelegd in het object *Ontwikkeling in pindakaas* (1994) waarin kleine objecten in giethars werden gegoten. "Het gaat me in deze objecten niet om de nostalgie of het willen vasthouden aan een leeftijdsfase, maar vooral om de beeldende kwaliteiten van die objecten. De inhoud is belangrijk, maar de vormgeving moet daar op aansluiten.*

Glas speelt in al het werk van Gery Bouw

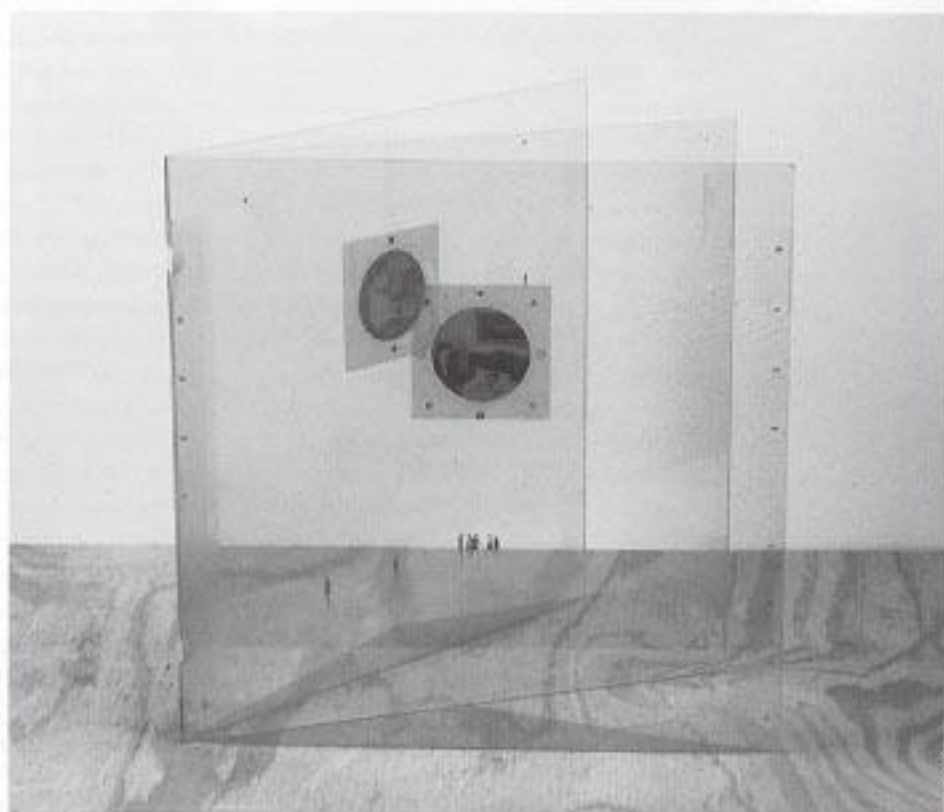
een belangrijke rol. Uitsluitend vlakglas, omdat dit 'plat in de ruimte' te gebruiken is. Al vanaf haar academiëtijd (Academie voor Industriële Vormgeving in Eindhoven, afgestudeerd in 1986) werkt Gery Bouw met vlakglas. "Ik kwam op de sloop regelmatig partijen vlakglas tegen. Dat heb ik steeds gekocht en toen zat ik er min of meer aan vast. De transparantie sprak me enorm aan. Eigenlijk heb ik een haat-liefde verhouding met dat spul. Het is esthetisch materiaal. Daar moet je met een beeld dus bovenuit zien te komen en er voor zorgen dat je niet decoratief bezig bent. Ik houd wel van esthetiek, maar vind de inhoud het belangrijkste. Mijn beelden zijn deels conceptueel, deels esthetisch. Soms overheerst het één, soms het ander."

De laatste twee jaar werkte Bouw aan een serie glazen boeken. Drie of meer platen vlakglas waarop foto's werden bevestigd en korte teksten, stippen of andere bewerkingen (zoals lopende figuurtjes) een plaats kregen, werden in een waaivorm aan

elkaar bevestigd zodat ze konden staan. "Veel van die werken hebben te maken met een gestorven peettante, die me een hele stapel foto's naliet. Het zijn heel herkenbare foto's; veel mensen hebben soortgelijke foto's in huis. Door het gebruik van die anonieme wrijffiguurtjes en -letters in combinatie met de foto's probeer ik het persoonlijke van die foto's wat terug te dringen en er een haast universele betekenis aan te geven."

Ook in het recente werk worden persoonlijke ervaringen en indrukken verwerkt tot beelden met een meer algemene betekenis. Het Kristallen labyrint begon vorig jaar en is nog volop in ontwikkeling. Dit werk is een installatie, die momenteel bestaat uit zes kasten, maar in de loop der tijd zal groeien. In de uit hout en vlakglas opgebouwde kastvormen zijn op glas gegraveerde voorstellingen te zien: een koe die letters op eet, het portret van de peettante en andere. "Weer persoonlijke ervaringen en herinneringen, hoewel dat ook niet van toe-

*P-tante, 1995:
30 x 30 x 1 cm;
vlakglas en belettering.*

passing is op alle beelden. De rode draad heeft te maken met overgangen, maar niet altijd. Het geheel is in ieder geval mijn verhaal. De koe bijvoorbeeld is omgeven door namen van superrassen en typeringen voor koeien. De dieren worden gepromoot als product met eiwitpercentages en andere. Het gaat in dit beeld om de overgang van dier naar product. Je moet wat moeite doen om in het werk door te dringen. Omdat er veel lagen inzitten, is niet in één oogopslag te zien wat het is.'

Eerder dit jaar sloot Gery Bouw de reizen-de tentoonstelling *Op zoek naar een paradijs*, af in de Pronkkamer in Uden. In deze tentoonstelling, die in 1995 in Zwolle begon en verder te zien was in Franeker en Heerlen, ging ze samen met beeldend kunstenaar Evelyn Jansen metaforisch op zoek naar het paradijs. Veel van de besproken beelden waren op deze tentoonstellingen te

zien. 'Persoonlijke achtergrond en lot is een belangrijke bagage bij het fysieke reizen. Ervaringen bepalen de herinneringen en verlangens, die worden omgezet in beelden. De reis blijkt de noodzaak om een verhaal in beelden uit te drukken. Hierdoor wordt de reis, die de laatste tijd verplaatst is naar de mentale, emotionele wereld, tevens een innerlijke zoektocht, als een metafoor voor het leven', schreef Ad van den Berg bij deze gelegenheid.

Voor de viering van het 200-jarig bestaan van Noord-Brabant als zelfstandige provincie kreeg Gery Bouw de opdracht om voor de gerestaureerde monumenten van Brabant een herdenkingsplaquette te vervaardigen. Het gezandstraalde ornament op de glazen tegel verbeeldt de 'bovenlichten' van de Brabantse boerderijen en woningen waarachter altijd het licht bleef branden. Gery Bouw woont en werkt in Eindhoven.

Kristallen labyrint
(werktuif), 1996/97;
div. afmetingen;
vlakglas, betonplex,
div. houtsoorten.